

at man skulde se lidt anderledes paa den Sag, end man har gjort under den Agitation, som har fundet Sted.

Naar der er henvist til, at Kirkens Præster have følt sig foranledigede til at klage derover, ja, saa ved jeg selvfølgelig meget godt, at der er bleven sat en Adresse i Gang, som for Resten ikke er kommen til mig. Om det er, fordi de Herrer, som det ærede Medlem antydede, da han forrige Gang havde Ordet, vidste, at de vilde blive lidt haardt modtagne, ved jeg ikke. Jeg havde ikke tænkt paa at gøre andet end at spørge dem, med hvilken Ret de blandede sig i den Sag. Hvad jeg derimod kan sige det ærede Medlem, er, at man fra mange forskellige Sider af den danske Præstestand har henvendt sig til mig og bedt mig om ikke at give efter for Agitationen. Det er ikke længere siden end i Gaar, at en af de mest ansete Præster i Fyns Stift var hos mig og bad mig om, at jeg ikke vilde opgive at komme over til Fyn.

Jeg kan forsikre det ærede Medlem og andre ærede Medlemmer af Tinget om, at det var min ærlige Mening, at jeg ønskede at træde fra, og at det var min ærlige Mening at vende tilbage til min Gerning, saa snart som jeg mente at kunne forsvare det. Det er ikke, fordi jeg har noget at klage over den Behandling, jeg har faaet her i Tinget, tværtimod. Jeg ved meget godt, at jeg ikke kan vente at være en særlig affholdt Minister i dette Ting, hvis Flertal er i Opposition til Regeringen, men da jeg har faaet Ordet i Dag og er kommen til at tale om denne Sag, føler jeg mig forpligtet til at udtale, at jeg paa den anden Side har mærket, at der hos saa vel Tingets som Finansudvalgets Medlemmer, naar de endelig skulde have en Højremand til Kultusminister, ikke har været nogen særlig Uvilje imod mig. Tværtimod har jeg haft Anledning til at forstå, at man har haft den Følelse over for mig, at jeg havde en god Vilje til at gennemføre de Sager, jeg havde med at gøre, og at jeg kunde forhandle med Folk. Da jeg og imod Stillingen som Minister, var min Hovedopgave den at forsøge, om det kunde lykkes mig at sætte Skoleloven igennem. Jeg havde lagt Mærke til fra min tidligere Livsgering og fra min Virksomhed i Landstinget, at jeg kunde forhandle med Folk af forskellige Partier. Jeg vilde altsaa gøre endnu et Forsøg, og det har vist sig, at det er lykkedes. Hvor megen Andel jeg har haft deri, skal jeg ikke udtale mig om, eller rose mig af, men Loven er i alt Fald

ført igennem. Jeg mente, at naar det var gjort, kunde jeg gaa, men man anmodede mig om at blive, til jeg havde ført Sagen ud i Livet. Jeg synes ikke, at jeg dermed har begaaet en saadan Forbrydelse, at der var Anledning til at rette stærke Angreb paa mig derfor.

Ellinger: Jeg vil begynde med et Spørgsmaal fra min Valgkreds, som jeg bragte frem, da jeg første Gang havde Ordet, og udtale min Glæde over, at den højtærede Indenrigsminister dog ikke lod til at være uvillig til at opfylde det Ønske, som nu er fremsat gentagne Gange fra Repræsentanter ude paa Frederiksberg, og ligeledes Ønsker, der ere fremførte gentagne Gange fra Kommunalbestyrelsen der ude med Hensyn til den meromtalte Tunnel i Falkoneralleen. Naar disse Ønsker fremsættes saaledes, kan man jo nok være vis paa, at det er virkelige Ulemper, som man her ønsker at hæve, og vort Ønske gaar jo kun ud paa, at man vil forhøje den Bevilling paa 15,000 Kr., som man tidligere har givet, med en 10—15,000 Kr., hvorved Tunnelen kan blive bygget. Ministeren har henvist til de Planer, som ere oppe om Ordningen af Københavns Banegaardsforhold, men endnu ere de jo paa det første Stadium, og man kan sikkert vente, at der vil gaa adskillige Aar hen, forinden Spørgsmaalene blive løste, og saa vide vi endda ikke, om de blive løste paa den Maade, at Frederiksberg Station bliver hævet eller sænket; saa vidt jeg husker, var der i den tidligere Plan om Københavns Banegaardsforhold ikke Tale herom. Den højtærede Minister har henvist til, at der ogsaa var andre Veje, hvor der var lignende Gener, men angaaende disse vil jeg dog gøre opmærksom paa, at Trafikken paa Bülowsvej ikke spiller nogen som helst Rølle; Trafikken er ganske vist paa Ørstedesvej temmelig betydelig; men den store Ulempe, den store Fare for Ulykker, der er til Stede paa Falkoneralleen, hidrører fra, at Stationen ligger lige op ad Falkoneralleen, og derfra, at der der meget ofte paa Grund af den stærke Bebyggelse og Bebyggelse med Smaalejligheder jævnlig i Dagens Løb er en meget stor Opsamling af Børn; dertil kommer en meget stærk Færdsel med Vogne; og nu have vi jo ogsaa de elektriske Sporveje, som gøre Hestene sky. Der kan der meget let, naar den opsamlede Menneskemængde til Fods og til Vogns skal over, efter at der har været en Standsning, ske Ulykker; og Standsningerne ere jo desuden meget langvarige, da vi ikke